

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

Fe Ferré o quan la poesia

conversa amb la vida arrelada al peu de la natura

6 juliol 2021

Entrevista realitzada per **Òscar Ramírez Dolcet**

El passeig per la vida està de matisos i paranys, mai és fàcil però al final de cada dia ens hi hauríem de posar a recer. Els escriptors, en el seu exercici de brodadors de mots que acabin construint una peça sòlida, també es punxen els dits i l'ànima, sagnen i es desesperen. I necessiten seguir posant fil a l'agulla, aquella que els ha ferit però que també els guarit en moments de més calma.

La metàfora existeix per canviar-la i la nostra convidada ha optat pel canvi. Ens presenta un llibre fet a peu de terra, amb els genolls clavats al sòl i la necessitat de dibuixar-hi amb les mans nues aquelles paraules que han omplert cadascun dels dies que hi ha tingut rellevància. Aquesta és una obra poètica del paisatge natural, malenconia pura, agredolç d'un matí de clausura, mel i fel d'una etapa viscuda i narrada.

La Fe Ferré Ferraté ha publicat diversos poemaris.

La Fe Ferré Ferraté, nascuda a Barcelona però arrelada al cor del Priorat, a Cabacés, compagina el seu ofici vocacional, la medicina, amb tot allò que l'ajudi a créixer: la dansa, la música, la literatura, la natura, el conreu de la terra, la psicologia, la passió per l'ésser humà i la pròpia vida.

Autora de diversos poemaris, ens presenta aquestes “Converses amb l'arbre de Júpiter” (Editorial Comte d'Aure) i ho fa de la mà de les il·lustracions de la Núria Jordán.

El nostre món necessita guies i estris per al bon rumb que ens evitin el fracàs. Aquest llibre, cant a la vida per sobre totes les altres coses, és bon element de mestratge que us descobrim a continuació parlant amb la seva creadora.

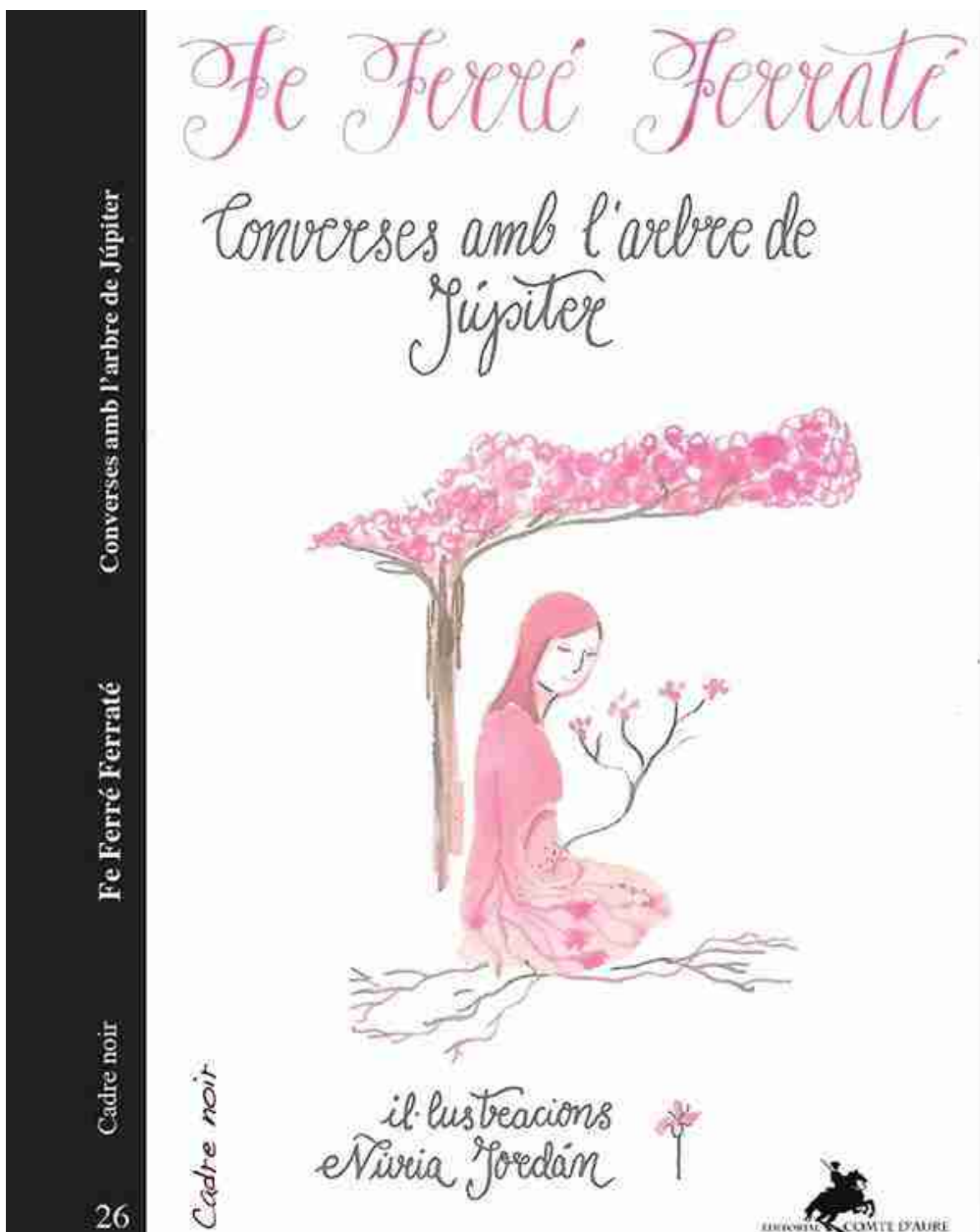
Fe, ens presentes una autèntica delícia poètica, plena de llum, de sentiment i d'humanitat. Al llarg de l'entrevista anirem comentant part de les emocions que hi ha plasmades però, si et demano que en destaquis una a mena de titula, quina seria i perquè?

No sé si dir Amor o Esperança. Posem Amor de principal i esperança de subtítol! Hi ha molt d'amor, sobretot amor a la vida mateixa, amb tots els seus cicles, i tot el que comporta, les persones estimades, la terra, la vocació, els somnis, i tot allò que em regala instants sense alè que són els que sumen vida. I Amor d'aquest amb majúscula que també procura estimar les ombres o, si més no, donar-me una oportunitat per a l'acceptació i d'integració en la mesura del possible.

I el subtítol esperança per l'actitud que impregna el llibre de ressorgir; allò que dic “potser el somni, sovint, es florir”. De decidir i procurar volar, havent-me primer, i al mateix temps, arrelat. Tal com dic: “arrela't i vola”. L'actitud de cercar, des del dolor o la caiguda o la cicatriu, la sortida endavant.

El llibre és un diàleg, quasi sempre amable, amb la vida i els seus moments i cicles. Té molta llum tot i que també conté ombres perquè, al final, el cicle vital porta ambdós elements. Al lector li faltaria saber si la narració, tota l'obra en si mateixa, respon a un moment concret de la vida o si és un balanç dels anys i els danys. Què és exactament?

Correspon a un moment concret però al mateix temps engloba un balanç. Impossible centrar-me només en aquest ara sense tots els aprenentatges i memòries que sovint donen sentit. Està escrit des de la tardor del 18 a la primavera del 20 i conté moltes vivències d'aquest període. Moltes força intenses. Però al mateix temps s'enfila cap a records pretèrits i fa inventari de tot allò viscut.

Portada del llibre "Converses amb l'arbre de Júpiter".

Estem davant una obra bonica i intensa, dolça però també melancòlica, som davant un arbre ple de fruits però que també té certes ferides. És així?

Hi ha ferida i cicatriu. Volent transmetre allò de que les ferides fan la nostra carn forta i ens fan resistents o, millor encara, resilients o anti-fràgils, precisament per aquesta fragilitat que ens permet ser ferits. La fortalesa de la fragilitat. Hi ha molt dolor al llibre, molta mort, malaltia, pèrdua, adéus. També des dels ulls de la meva professió de metgessa que em posa tan a prop del dolor humà. I també per això l'impuls de voler anar cap al fruit, la recerca de la cura, la mitigació del dolor o, si més no, el donar-li la volta cap a una convivència amb ell cercant la flor, el fruit, la vida amb totes les seves lletres.

Ha estat molt complicat establir aquesta mena d'entesa entre la terra, la natura i el personatge que s'hi arrela en el diàleg per aconseguir un punt d'equilibri que portés en cada cas a un text, poema o reflexió ben resolt?

Gens complicat. Tot a la natura ens parla si escoltem. Sóc molt de terra i tinc la sort de poder ajudar a cultivar-la gràcies a les meves arrels de sang i cor al Priorat, a Cabacés.

De fet ara he parlat en aquest llibre amb un arbre de jardí que té uns cicles vitals molt marcats i una mica a contracorrent, però m'és fàcil connectar amb elements naturals i sentir com si fos des de dintre d'ells. És una mena de trànsit. Les paraules brollen des d'un punt en connexió. I apareixen els textos relacionats amb aquesta sensació

La conversa que mantens amb la natura de manera constant és òbvia i es converteix en un element necessari per al lector des del principi. De fet, que a través de la natura toquis temes delicats com la vida, la mort i el trànsit per la terra, ajuda al lector a sentir-se més còmode?

Potser sí. La idea és una mica aquesta. És tot el llibre sencer una metàfora de la mateixa vida i els seus cicles de vida-mort-vida. I tota metàfora embelleix, fa lleuger, dóna una mà agradable i amiga per a superar trànsits i tràngols.

Al text "també et diré adéu" dius que la vida es torna un munt de vies paral·leles i nusos impossibles d'haver imaginat, i que en poc temps perds o deixes de poder mirar, abraçar, parlar, escoltar i sentir a un munt d'éssers que havies estimat. Parla'ns més a fons d'aquest text.

El llibre estava ja escrivint-se i venia d'un dol i mort recent, el de la mare, que ja s'expressaven a fons en el meu anterior poemari " Camí de margarides" ; i es va veure trasbalsat, tocat, com jo mateixa, per la mort inesperada, de sobte, del meu germà i dos cosins amb només 4 mesos de separació. És un text de comiat, de melangia, amb certa impotència davant la mort i els fets inesperats que no podem canviar, i la constatació dels fets paral·lels, les vivències que ens fan pensar en les coses que de debò tenen importància, en els fils que ens uneixen de per vida, els camins que ens separen i les cruïlles que ens retroben, i tants aprenentatges! tantes coses expressades en unes poques línies!

Il·lustració de la Núria Jordán inclosa al llibre de la Fe Ferré.

Te'n proposo un altre. Aquell on dius "sovint un calidoscopi que porta inscrit el meu nom em convida a mirar-me fit a fit al mirall. Em respiro. Dins les ninetes, totes les dones que soc em parlen. La vida sempre acaba fent diana.

Parla del convenciment de la multitud d'éssers que som al mateix temps, tot i tenir un sol nom i cognoms. Un conjunt calidoscòpic que ens conforma i que conté tot allò que acceptem i mostrem, o no acceptem de nosaltres mateixos i passa a formar part de la nostra ombra; la quantitat de memòries, vivències i experiències que ens fan ser qui som, la multitud d'etiquetes o màscares o persones que som al mateix temps, tot i ser una.

Em refereixo a la quantitat d'oportunitats que ens dona la vida de mirar-nos, sense fer trampa, al mirall; que sovint és

una experiència que ens passa, sovint una persona propera que ens mou, sovint un fet inesperat que provoca la nostra reacció i per això dic: finalment la vida ens acaba fent diana, ens troba el nucli, i mínimament ens sabem, sentint parlar a tot aquest món intern que ens conforma. Ep! Que també es pot passar per la vida sense mirar-se ni un sol cop a aquest mirall que ens mostra la nostra essència! Però jo soc de fer-me moltes preguntes, i de qüestionar-me molt a mi mateixa i m'encanta la recerca contínua.

I un tercer, per abastar els temes que més ens omplen. En aquest diu "posaré el teu nom vora l'arbre florit mentre dorms aquest son sense son, aquesta absurda quimera que desvetlla els ulls del destí".

De nou parlo de la mort. D'aquesta mort inesperada del meu germà. Li parlo mentre estava en un coma induït ja sabent que era irreversible i s'hi barreja la ràbia, l'adéu, els records que et venen de sobte. Transformo aquí l'arbre de Júpiter en temple, en aixopluc per a tota la melangia i tot l'Amor i li parlo.

Al llibre hi surt, perquè no podies deixar-la enrere, la paraula "pandèmia" i ve acompanyada dels seus efectes que hem patit tots a la nostra manera. Què t'ha significat a tu tot aquest procés -encara actiu i ben present- i com li has donat veu en aquest llibre?

Va ser tot un trasbals, com per a tothom, d'una o altra manera a tots ens ha tocat, canviat.

Com he dit sóc metgessa i vaig seguir acudint a la consulta que es va veure canviada radicalment. Les proteccions, l'asèpsia, la por, els milers d'històries personals, la malaltia i la mort viscudes d'una manera completament diferent. La soledat. Molt dolor de moltes persones. Al mateix temps la separació de la família i estimats. En el meu confinament vaig quedar separada durant mesos del marit,

d'una filla i gendre, de les germanes i família; i a casa la convivència confinada amb el meu pare i la meva altra filla. Les videotrucades. Els carrers de Barcelona buits, les cues, les distàncies, la por, el silenci. L'enyor dels estimats i del poble. El no adonar-me de que ja era primavera i jo encara anava vestida d'hivern. Els moments de creativitat, de meravella per la natura esclatant de sobte, encara que fos al petit balcó de casa. La idea esperançada d'un món millor, de que alguna cosa havia de canviar cap a bé en aquesta nostra terra. L'adonar-me de tantes coses petites que valen tant. De totes i cada una d'aquestes vivències parlo al llibre. Una barreja brutal.

Il·lustració de la Núria Jordán inclosa al llibre de la Fe Ferré.

Què creus que li falta encara a aquesta humanitat tot just després d'haver viscut un moment que ens hauria d'haver deixat

moltes lliçons i sembla que n'hem après ben poques?

Això deia. Jo tinc els ulls generalment esperançats i tendeixo a ser optimista. Fàcilment crec que les coses aniran a millor o que tot té un perquè o comporta un aprenentatge. Però també em decebo quan veig que tantes coses no les aprenem. Valorar les coses senzilles. Cuidar-nos i cuidar el nostre entorn. Respectar profundament l'altre encara que no pensi igual. Comprendre la diversitat. Revertir tot el mal que estem fent a la terra o aturar-lo o ser-ne conscients i actuar des de la responsabilitat personal. Valorar el que tenim, els moments estrets amb els nostres. Dir-nos molt que ens estimem. Viure amb més calma i harmonia entre nosaltres i el medi. Saber que no ens cal ni tant ni tan lluny ni tan de pressa. Valorar la creativitat. Cuidar la producció pròpia, l'artesanía, els establiments veïnals, l'art, la cultura, l'ensenyament, la salut. Col·laborar.

Parla'ns de les il·lustracions de la Nuria Jordán perquè són el complement que donen forma al llibre i no les volem obviar pas.

Són meravelloses. La Núria té un dibuix delicat i ple de vida. Transmet molt des de cada traç i amb la composició complerta. Mires un dibuix seu i ja et parla. És poesia pura. Me'n vaig enamorar quan les vaig veure a la seva botiga. Als aparadors i a les parets. La Núria té una botiga de roba al mateix barri on jo visc i treballo i sempre la té plena de dibuixos seus i pensaments i versets cal·ligrafiats.

Havíeu treballat juntes amb la Nuria? En tot cas, com ha estat l'experiència? Repetireu en un futur?

Fa poc, el 2018, vam iniciar un projecte de posar poesia i dibuix a la roba. "Tu escriu que jo et dibuixaré" Ella pinta a mà dibuixos que tenen a veure amb versets meus a la roba i hi escriu en cal·ligrafia, que forma part del dibuix, aquests versos. Queden peces úniques, pintades a mà i la gent treu a

passejar poesia, vesteix poesia i dibuix.

Quan vaig començar a escriure el llibre vaig pensar. Doncs ara posem dibuixos al llibre. I així va ser.

Una experiència enriquidora, meravellosa. Allò que diem "junttes sumem"

De moment segueix la roba amb versos i dibuixos i si s'escau algun altre llibre dibuixat o dibuix versificat doncs segurament passarem a l'acció.

Després de "parir" una obra tan delicada i complexa, has fet una pausa en la creació com a autora o treballes ja en una nova obra? Què t'inspira ara mateix?

No m'aturo d'escriure. Passo temporades en què escric diàriament encara que sigui un vers i també temporades de més sequera, està clar. Mentre donava forma a aquest llibre seguia escrivint moltes altres coses. I segueixo escrivint. Tinc altres poemaris que no han vist la llum, que de sobte dic que els esporgo o remodelo o refaig. Rebutjo o deixo en guaret molta obra. D'altra doncs està sense formar conjunt però en qualsevol moment pot prendre forma i volada.

I m'inspira doncs quasi bé tot. La natura, la bellesa, les emocions, les persones, qualsevol conversa que pren energia bonica, els somnis, allò que sento, sigui agradable o feixuc, les coses inesperades que em toquen l'ànima, aquell record que ve de sobte, una aroma, una discussió, la tristesa, una història, una paraula que m'agrada, la filosofia, l'espiritualitat, les disquisicions que jo mateixa em faig sobre la vida...

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcionis omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic..](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avis legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: [efeonce](#)
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)